LÖA-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN NR 2 2011

Gamla rejäla timmerhus har många fördelar. En är att de går att flytta.

Lakabäcken har flyttat

Oa Holfve fick inte dispens från strandskyddet och det blev ingenting av med hans planer att bygga en "herrgård" 88 meter från Norrsjöns strand vid Lakabäcken, såsom Löa-Bladet berättade om i våras. Icke desto mindre står en redig mangårdsbyggnad med ett mindre flygelhus där nu och Oa och sambon Kristina Asp sitter på gästhusets stora altan och tittar nöjda ut över sjön.

– Jag och Håkan Einarsson var överens om att köpet skulle kunna gå tillbaka om jag inte fick bygglov, säger Oa Holfve. Men jag tänkte om. Jag fick ju bygga 100 meter från stranden och sjöutsikten är inte så dum därifrån heller.

Meningen var då först att den gamla gården Lakabäcken skulle styckas av och säljas eller hyras ut. Men så blev det inte heller. Oa tänkte om en gång till. Han lyfte helt enkelt upp mangårdsbyggnaden och ett mindre hus på tomten och drog ner dem till sjön. Nu står de där nere på behörigt avstånd från stranden och Oa och Kristina pustar lite efter sommarens vedermödor.

(Forts på sidan 3)

Julmarknad

Det blir julmarknad som vanligt i Löa Bygdegård den andra advent **4 dec 2011 kl 13-16** De som vill vara med och sälja något bokar bord hos Ingrid Davidsson-Swed, 302 30. Maud Råstock, 302 28, tar gärna emot samtal från dem som vill vara med och baka och Stina Gottliebsson, 302 55, samlar på skänkta lotterivinster. Hembygdsföreningen tackar på förhand för alla bidrag.

Nytt liv i Rosendalstorp

Sid 4

Macken kommer snart

Sid 5

Tappad lust

Sommarens alla arrangemang berättar vi inte ett ord om i Löa-Bladet i år. De får helt ekelt inte plats bland aktuella händelser, höstens aktiviteter och kommande trevligheter.

För så är det ju, alltid finns det massor att skriva om, spännande nyheter, roliga saker att berätta, mycket som bör dokumenteras.

Ändå blir det bara två nummer av Löa-Bladet i år. Det är nog helt enkelt så att redaktörens arbetslust håller på att sina efter 25 år. Yngre krafter som vill ta över är hjärtligt välkomna.

Men vi kan väl ändå säga att Löasommaren var god som vanligt med mängder av aktiviteter och växlande väder.

23 oktober 2011

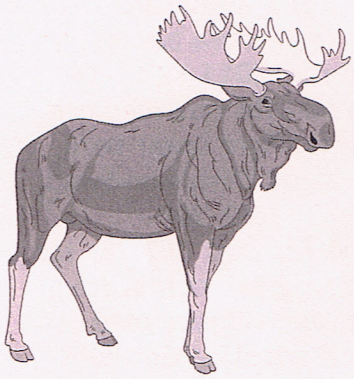

Sydliga vindar förde älgen till Löa

Intresset för älgjakt har minskat i Löa, vilket väl torde hänga ihop med att jaktlyckan inte varit så god de senaste åren. Femtio jägare i Östra Löa fick en älg att dela på förra året.

Men i år kommer betydligt gladare rapporter från jaktlagen. Vinden har bokstavligen vänt.

– Älgar går alltid mot vinden, förklarar Carl-Eric Persson. Tidigare år har det blåst nordliga vindar den här tiden. Då drar älgarna norrut och blir stående uppe på statlig mark i Kloten där det inte bedrivs någon älgjakt, förutom någon kungajakt då och då.

Men i år har vinden kommit söderifrån istället och älgarna vandrat ner till Löa igen. Till sin egen olycka.

I Östra Löa fälldes sju kalvar och en tjur av de 27 jägarna. Tjuren fick ett behövligt nådaskott, berättar Carl-Eric, den kom hoppande på ett ganska färskt benbrott. Och en av kalvarna hade en konstigt djup sårskada över näsan, som kan ha orsakats av en varg.

I Västra Löa rapporterar Daniel Gunnarsson att det 15 personer starka jaktlaget sköt två kvigor och två kalvar. Fast kvigorna var inte stora, 117 och 126 kilo är inte mycket för en älg. På lördag 29 oktober ger man sig ut igen, för att försöka fylla jaktkvoten med en större tjur.

Minskat intresse för tätad hytta

Rostugnen har fått nytt tak under sommaren. Så nu regnar det inte in längre. Ett lager tjärpapp är ett gott skydd mot sipprande vatten. Fast tjärpapp fanns inte när hyttan en gång byggdes, så denna modernitet har ordentligt dolts under spårade och tjärade bräder, som var ett mer ursprungligt sätt att hålla undan regnvattnet.

Hyttelaget har haft god rådgivning av länsantikvarien, för att skydda vår gamla kulturskatt på bästa sätt. Därmed har också staten bidragit med halva kostnaden för takrenoveringen, som gick på totalt 158 000 kronor.

En kulturskatt är det förstås, ett välskött monument över den tid då järnet och bergsmännen skapade arbete och välstånd, inte bara i Bergslagen utan i hela riket.

Men ska man vara riktigt ärlig så är intresset för sådana historiska minnesmärken ganska måttligt numera. I alla fall om man ska döma av turistströmmarna. Förra seklet kunde hyttelaget räkna in drygt 2000 besökare per år, som följde med på de guidade turerna. I år kom det knappt 200.

Miljön charmar dock ännu. En hel del resande stannar gärna till och tittar en stund, men ger sig inte tid att få lite mer information om det arbete som en gång utfördes här.

Ny scen och husvagnsparkering

Förutom täta tak har hyttan i år försetts med en ny scen till fromma för spelmän, präster och andra underhållare. Den gamla höll på att rasa ihop. Nya spänger/spångar (stryk det som ej önskas) över ån mot Åby har gjort tillträdet till promenadstigen runt kvarndammen enklare och säkrare. Vid parkeringsplatsen har tre eluttag satts upp, för husvagnsturister som vill stanna en natt och där finns nu också en toa med rinnande vatten.

Därtill har hela hyttområdet röjts på sly och busk, till glädje för Bygdegårdsföreningens fliskassa och inte minst valborgsfirare i Löa. Nästa år ska vi kunna tända brasan, utan ängslan för att hela hyttbacken ska brinna upp.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.
Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.
Redaktion: Stina Gottliebsson, Petters, 302 55

www.loabloggen.blogg.se

Det goda komplementet till Löa-Bladet. När ni vill ha snabb och aktuell information om vad som händer eller har skett i Löa.

Oa Holfve och Kristina Asp bor hellre vid sjön än vid riksvägen.

Sjöutsikt utan dispens

(Forts fr sid 1)

Helt enkelt är det förstås inte att flytta två hus och mången Löabo har säkert undrat hur mycket en sådan operation kan kosta?

– Det kostade 600 000 kr att få båda husen flyttade, svarar Oa frankt. Det skulle kosta mycket mer att bygga nytt. Både Kristina och jag tyckte om husen när vi först såg dem, gamla fina timmerhus. Problemet var att de låg så nära riksvägen, där 600 långtradare dundrar förbi varje dag. Så ville vi inte bo.

Såg möjligheterna i snö och snår

– Det var vinter och fullt med snö när vi först var här, berättar Kristina. Men vi pulsade ner till sjön och hittade ett gammalt ruckel. Det var då vi kom på att det skulle vara mycket bättre att ha ett bostadshus där nere.

Det var visserligen så snårigt och igenväxt att man knappt såg sjön, men paret såg ändå vilka möjligheter som fanns och beslöt sig för att göra ett försök.

Rucklet fanns som tur var på kartan. Det betyder att det fick renoveras helt och hållet. Någon dispens från strandskyddet behövs inte för ett befintligt hus. Oa och Kristina började sitt stora projekt där. Rucklet är i sanning renoverat eller snarare helt nybyggt. Det enda som stämmer med kartan är storleken. Här finns nu en bastu med kombinerad gäststuga och stor altan. Fasaden mot sjön är helt glasad, så att man har samma strålande sjöutsikt inifrån som från altanen.

Det snåriga och igenväxta har Bygdegårdsföreningen hjälpt till att röja undan och därmed fått ett mycket gott bidrag till sin fliskassa.

Flytt med förhinder

När gäststugan var klar göts bottenplattan till stora huset och sedan började bekymren. Det gick inte fullt så geschwint att få husen flyttade som man hade hoppats. Ett problem var till exempel att flyttfirman uppifrån Norrland gick i konkurs mitt under pågående husflytt och konkursförvaltaren hade ingen vilja att fullfölja arbetet. I alla fall inte utan att få betalt först. Men Oa, som dels visste vad han hade skrivit på för kontrakt, dels är en synnerligen god förhandlare, fick förstås som han ville till slut.

Stopp i leran

Men projektet hade dragit ut på tiden och sommarens myckna regn hade förvandlat husets transportväg mer till lervälling än fast mark. Det slog totalstopp i leran, huset ville inte låta sig flyttas en tum till.

– Det var jobbigt, minns Kristina, då trodde jag ett tag att vi skulle få lov att ge upp hela projektet.

Men med hjälp av Källgren och grävskopan löstes även det problemet. Nu står båda husen på plats och allt är bra så långt. Men mycket arbete återstår förstås med grund och inredning och diverse. (Och en totalkostnad som blir något högre de 600 000 för flytten.)

Det stora huset ska också få en inglasad veranda mot sjön. För så vist är våra lagar skrivna att även om huset måste stå 100 meter från stranden är det fullt tillåtet att bygga ut ett gott antal meter, så att det ändå närmar sig den plats som Oa först valt ut. Och den möjligheten kommer han förstås att utnyttja.

Perfekt pensionärshem

Till jul hoppas Oa och Kristina att allt ska vara klart och att de då ska kunna ta sin "herrgård" i besittning. En utmärkt plats att möta framtiden som pensionärer på, tycker de. Fast de har också möjlighet att variera sitt boende med en lägenhet i Florida och en i stan. Kristina har inte bott tillräckligt länge i Löa för att inse att "stan" inte självklart och nödvändigt är det samma som Stockholm. Men det kommer hon nog att lära sig.

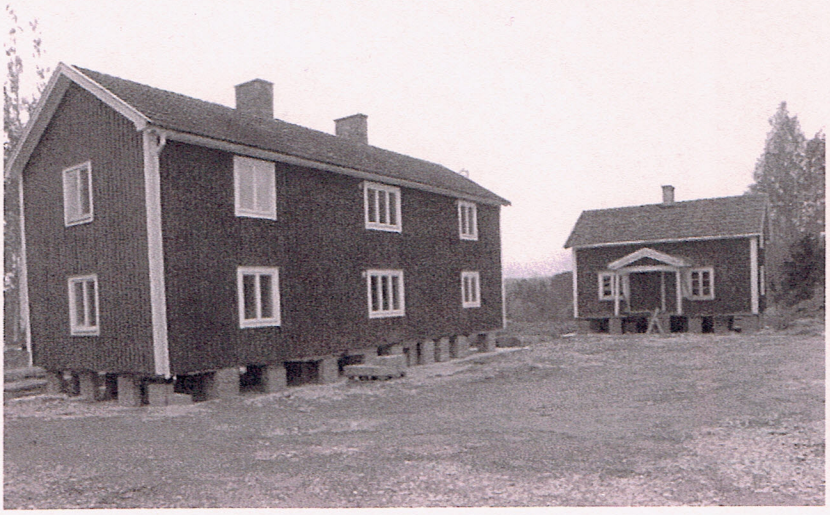

Den gamla Lakabäcken på ny plats.

Ett ruckel vid sjön har blivit ett härligt gästhus med bastu och stor altan.

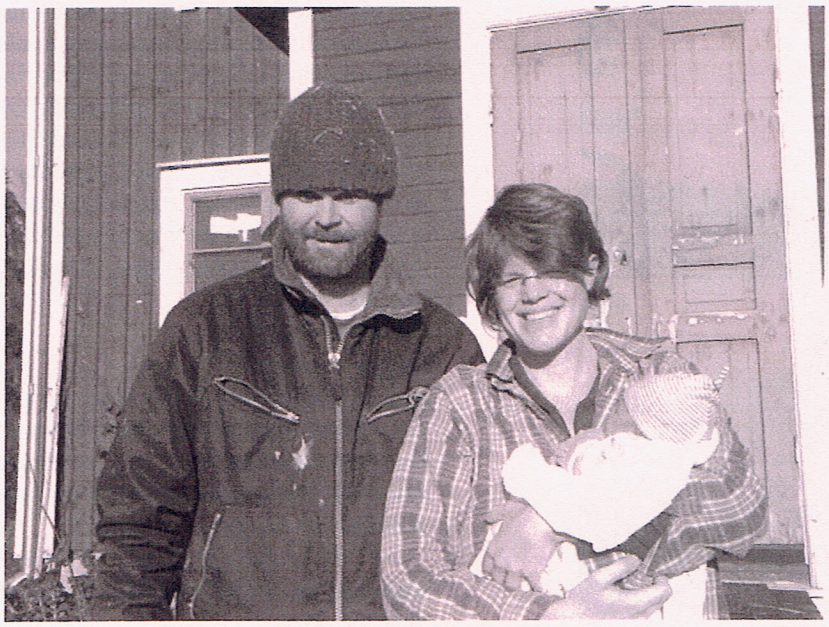

Stefan Westman och Emma Halden har skapat nytt liv i Rosendalstorp med djur och nybygge och inte minst lille Arvid, 9 dagar gammal.

Nytt liv i Rosendalstorp

Ibland blir man nästan avundsjuk. Tänk att kunna ta hand om stormfälld skog. Själv såga timret och bygga sig en egen ladugård! Det kan Stefan Westman. Och inte bara kan, han har gjort det också!

Det har kommit nytt liv till Rosendalstorp. Hönsen kacklar, fåren bräker och inne i stugan gnyr Arvid i mamma Emmas famn. Katten är svart och vit och långhårig och mycket social. Han hälsar nyfiket och vänligt på alla som kommer, men har inte fått något namn. Katten duger bra.

Arvid är bara nio dagar gammal, så än kan han inte hjälpa pappa Stefan med lammslakten. Det gör Daniel Gunnarsson istället. Det är en frostnupen och kall, men ännu färgsprakande och vacker höstmorgon. Stilla lantlig ro råder över Rosendalstorp, slakten till trots.

Varken slaktare eller får är stressade. Lammen leds lugnt fram till den plats där de slutar att vara djur och blir kött istället. Blodet droppar, det ryker om varma inälvor, så som det alltid gjorde på landet förr. Räven får sig nog ett skrovmål sedan också.

Hjärtan tas till vara för att rökas och Daniel röstar för att man ska testa att röka en testikel också. Det lär ju vara en delikatess på Gotland.

– Ja, vi kan prova, säger Stefan, men vid ögonen går en gräns. Gotlänningarna får säga vad de vill, men jag tänker inte äta lammögon!

Baggen bräker i hagen och undrar kanske vad som pågår bakom den uppspända presenningen. Men sedan släpps tackorna in till honom och han får annat att tänka på. Naturen har sin gång.

Möjligheternas torp

Stefan Westman köpte Rosendalstorp 2003. Med stor kunskap och intresse för snickeri och byggnadsvård var han alls inte rädd för att ta hand om ett gammalt torp, ensligt beläget högt uppe i skogen. Han såg möjligheterna i stället.

Emma Halden tvekade inte heller att ta den tre kilometer långa backen upp från riksvägen och bosätta sig i skogen. (Rosendal ligger namnet till trots 275 m ö h.) Emma är läkare och arbetar på Storå vårdcentral, men just nu är hon förstås barnledig. Hon är född i Uppsala och har bott i flera olika städer, men menar att drömmen om ett sådan här riktigt charmigt gammaldags lantliv alltid funnits där.

Bygga från början

Emma och Stefan är överens om att när man bor så här ska man också försöka vara självförsörjande så långt det går. När bostadshuset byggts ut med en övervåning blev det således dags för en ny ladugård. Den gamla är lite för gisten och förfallen, för att kunna renoveras på något bra sätt. Dessutom har Stefan funnit en särskild glädje i att börja sitt ladugårdsbygge helt från början – från stock till stuga.

⇗

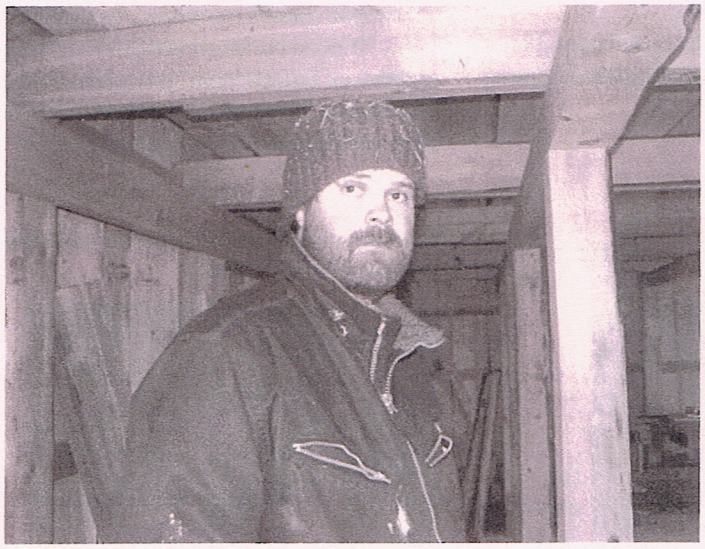

Stefan Westman har valt att bygga i grovt virke och med gammaldags modell på dörrarna. Men den nya ladugården är samtidigt praktiskt utformad för att underlätta arbetet med djuren.

– Jag fick timret mot att jag tog hand om vindfälld skog och drog fram stockarna själv, berättar Stefan. Sedan tog jag hit ett mobilt sågverk och sågade själv. Lite hjälp har jag väl haft med själva bygget, men det mesta gör jag själv.

– Jag har hjälpt till med att renovera några gamla fönster, men det är ju tur att Stefan kan göra så mycket själv, säger Emma med beundran i rösten. Annars hade vi ju aldrig haft råd att bygga en ny ladugård.

Ladugården är inte helt färdig än, men till vintern ska fåren få komma in och hönsen ska också få ett mer isolerat vinterviste här. Tuppen förfrös kammen i den gamla ladugården i vintras. Ett par hushållsgrisar ska också få plats är det tänkt, men de kommer först till nästa år.

Daniel Gunnarsson hjälper Stefan med slakten.

Gammalt och praktiskt

Stefan har valt att ha ett rejält grovt virke i stommen, för så gjorde man förr. Dörrarnas snidade krysstag ser också ut att vara av äldre modell. Men samtidigt har han lagt vikt vid praktiska funktioner, så att arbetet i ladugården och med djuren ska vara så lättsamt som möjligt. Nästan hela gaveln på ena sidan går att hissa upp, så att man kan komma åt att ta bort fårens halmbädd med traktor när det blir så dags.

Längs ena långsidan löper en korridor, varifrån man lätta kommer åt att utfordra djuren utan att behöva gå in till dem. Om man till exempel är klädd för ett annat yrkesliv och strax ska iväg till jobbet.

För även om Rosendalstorparna har kött så att de klarar sig – de sex lammen går lätt åt i det egna hushållet – så är de ju inte helt självförsörjande på ett så litet jordbruk. Stefan erbjuder sina snickarkunskaper också åt andra och Emma fortsätter väl sin läkargärning så småningom. En skön kombination av Sörgårdsidyll och modernt yrkesliv.

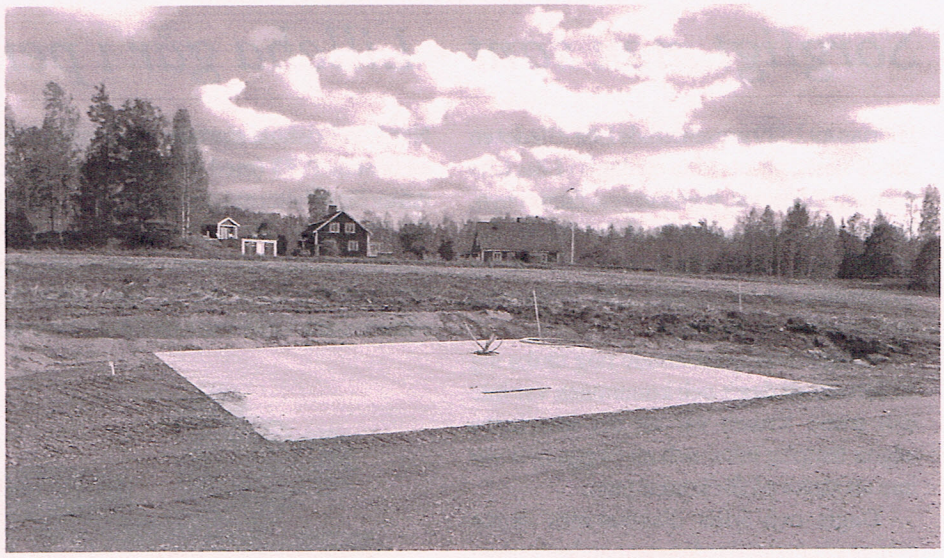

På Tottos mark mitt emot Dalvikskvarns butik kommer det snart att finnas en överjordisk tank.

Tanken är på gång

Plattan är på plats och tanken är på gång. Snart ska Löaborna (och alla andra som så önskar) kunna tanka bilen i byn.

Som vi berättade i förra numret av Löa-Bladet står Löa Bostäder AB, Löbo, som huvudman för byggande av en bensinmack i Löa. Dock har förutsättningarna ändrats något.

Det gäller främst höjda räntor och att den provision som Löbo får från Dalvikskvarn blir lägre än vad man först räknat med. Efter förhandlingar är Dalvikskvarn berett att lämna 5 öre per liter i provision på de första 360 000 litrarna och 20 öre per liter för volymer däröver.

Lägre överskott

Enligt de nya kalkylerna blir Löbos överskott 8 800 kr – 18 800 kr per år och avskrivningstiden på investeringen blir nu 10 år. Det lät förstås bättre med 120 000 kr per år och en investering betalad på 3 år, men Löbos styrelse har godkänt de nya kalkylerna och inte funnit anledning att ändra sitt tidigare beslut om att bli huvudman för macken. Viktigt är dock att macken helt kommer att bära sina egna kostnader och att den inte påverkar bolagets övriga verksamhet på något negativt sätt.

Vad gäller byggandet av pumpstationen har inga förändringar skett. Kostnaden är beräknad till 720 000 kronor. Länsstyrelsen har beviljat ett bidrag på 360 000 kr och Löbo har beviljats ett banklån på lika mycket till 7 procents ränta.

Stränga brandskyddskrav

I och med att tanken kommer att innehålla bensin och inte bara diesel så kräver brandskyddsmyndigheterna en mycket utförlig säkerhetsdokumentation och dessutom måste en särskilt utbildad föreståndare finnas tillgänglig vid macken. Mikael Norwald och Torbjörn Elvenäs har därför båda gått angiven utbildning i Västerås. Som föreståndare kan de stänga macken om de av säkerhetsskäl finner det påkallat eller på annat sätt snabbt agera utan styrelsebeslut om det behövs.

Den överjordiska tanken kommer alltså att innehålla diesel och 95-oktanig bensin med en pump i var ände. Pumparna ska kunna ta emot alla vanliga bankkort och viktigt för alla Löabor är förstås att priset inte blir högre än på andra håll. Löbos ambition är att hellre ligga några ören lägre.

- Älskling, vad har du i tankarna?
- Löbo, förstås!
- Nej, jag menar vad tänker du på?
- Jag tänker på att snart måste jag åka till Löa och tanka bilen

För dem som är tillräckligt gamla att minnas Radio Nord.

Sorgligt men sant - Lilleba går i pension

I början av 1989 presenterade Löa-Bladet en första tanke på att starta ett dagis i Löa. Lite utopiskt lät det väl, men intresse fanns i byn. Bosse Aronsson jobbade aktivt för förslaget då och hade räknat ut att det fanns åtminstone 25 barn i byn som borde vara intresserade av ett dagis.

Lilleba Lindquist kunde nog tänka sig att förestå ett dagis och kommunen var inte helt emot. Kruxet var att det inte fanns någon lämplig lokal och att bygga nytt var inte att tänka på för kommunen.

Dagis och fritis diskuterades sedan många gånger under de kommande åren kan vi se i Löa-Bladet. En tanke var att bygga ut bygdegården, så att kommunen kunde hyra en del till dagis. Men Bygdegårdsföreningen fick inga bidrag till det 1992 och någon utbyggnad kom inte till stånd då.

När Löa Friskola startade sin första termin på hösten 1993 (med 38 elever) så gjordes två av lägenheterna i pensionärshemmet om till dagislokal där de kommunalt anställda dagmammorna Anette Andersson och Päivi Mäkinen tog hand om 14 barn. Men från vårterminen 1994 tog Löa Skola över och drev dagiset tillsammans med skolan och Lilleba Lindquist blev föreståndare för Trollebo.

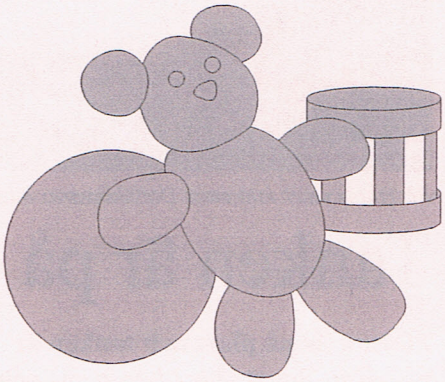

– Ja, det är några år sedan, konstaterar Lilleba nu, men det har varit 18 underbart roliga år. Jag vill egentligen inte alls sluta, men blir man pensionär så blir man.

Lilleba är utbildad barnskötare och var under några år dagmamma i Löa och arbetade sedan på dagis i Ramsberg, innan hon fick chansen att vara med och bygga upp Trollebo.

– Jag har haft flera olika funktioner på skolan, berättar Lilleba. Ett tag hade jag en förskoleklass, jag har varit på fritis och efter en handoperation hjälpte jag till i köket de sista åren. Men det har varit lika roligt att gå till jobbet varje dag. Nu är det tyvärr slut.

Klas trollar bort din smärta

Nu kan vi få laserbehandling i Löa. Klas Gustafsson har skaffat en laserutrustning och kan erbjuda en synnerligen effektiv smärtlindring vid Uddnäs ryggmottagning.

– Det är som att hålla i ett trollspö, säger Klas. Jag blev helt fascinerad när jag gick på kurs i laserbehandling hos Axelssons i Stockholm. Den mest envisa smärta försvinner efter några behandlingar.

Det finns olika former av laser. Det finns skärande laserstrålar, som används vid ögonkirurgi till exempel. Ja, det går till och med att skära stål med laser. Så kallad terapeutisk laserbehandling passar för hudåkommor av olika slag. Rynkor slätas ut, ärr och pigmentfläckar försvinner, bensår och liggsår kan läkas av lasern.

Den laser som Klas har skaffat till sin mottagning går lite djupare ner i kroppen och ska främst användas för smärtlindring. Inflammerade senor och muskelfästen eller andra muskelskador, artroser, fibromyalgi och mycket annat som gör ont får lindring av lasern.

– Jag tänker mig väl först och främst att jag ska kunna ge mina massagepatienter en kompletterande behandling med laser, säger Klas. Men om någon vill komma enbart för laserbehandling går det bra det med.

Klas berättar att han blev intresserad av laserbehandling när hustru Margareta fick hjälp med en envist värkande axel på Lindesbergs sjukhus. Hon hade haft ont i nästan ett år efter en bilolycka och hade till slut rekommenderats tio laserbehandlingar, men efter bara ett par gånger kände hon sig helt bra.

Laser står för *Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation* (ljusförstärkning genom stimulerad emission av strålning) läser vi i Wikipedia, men vi ger oss här inte in på något närmare försök att förklara hur och varför lasern lindrar smärta. Klas berättar säkert gärna mer och demonstrerar sitt ”trollspö” för intresserade.

Även fibernätet är på gång

Fiberkablarna kryper närmare. Innan året är slut ska (förhoppningsvis) huvudstammen finnas på plats, varifrån det optiska fibernätet sedan ska kunna leta sig in i alla hus och gårdar i Löa. Framtidens självklara kommunikationsväg för internet, telefoni och TV ska snart vara nutid.

Det är Lindesbergs kommun och Stadsnät (som vi också berättade om i förra numret av Löa-Bladet) som ska se till att huvudstammen dras fram. Dragningen är planerad och kontrakt till alla berörda markägare utskickade. Det gäller att få servitut för kabeldragninen. Kabeln kommer längs riksvägen söderifrån, går igenom kotunneln vid Korsbacken och sedan längs gamla landsvägen i västra byn. Vid Rällsåvägen svänger den höger, under riksvägen och under ån och sedan vidare mot Östra Löa fram till Mårtensgårdsvägen.

– Vårt förslag var att man skulle kunna spika kabeln på gamla landsvägsbron, istället för att borra sig under ån, säger Carl-Eric Persson, men kommunen törs inte det. Bron är k-märkt och skull någon protestera mot en kabel där kan hela arbetet bli försenat flera månader. Samma sak vid Sågbron, moderna kablar får inte dras synligt där, hela hyttområdet är ju k-märkt. Därför borrar man sig under åarna.

Norrut kommer kabeln att gå till första infarten mot Norrsjölund. Hur det blir för Rällså är ännu oklart, eftersom dragningen där ska ske i samarbete med Ljusnarsbergs kommun.

Samordning

När huvudkabeln är på plats är det dags för varje enskild fastighetsägare att gräva sig fram dit, för att kunna ansluta det egna huset. En kort och behändig grävsträcka för somliga och betydligt längre för andra.

– Men vi hoppas att de som får det enklast inte genast sätter i gång och gräver själva och kopplar in sig före alla andra, säger Carl-Eric. Vi vill samordna all sådan här lokal grävning, för att få ett bra pris, som alla kan stå solidariskt för. Vi trodde förut att vi skulle kunna få statliga bidrag till 100 procent för sådan grävning, men nu är det nog tveksamt om pengarna räcker till. Regeringen har i sin budget skjutit till 500 miljoner för fiberanslutning i hela landet och det är flera byar som ska dela på de miljoner Lindesberg kan få av den potten.

Eget arbete

– I Löa är vi ju vana vid att göra mycket själva, säger Carl-Eric, och det får vi nog göra nu med för att hålla kostnaderna nere samtidigt som vi söker andra finansieringsmöjligheter. De flesta i byn har sagt sig vara intresserade av att koppla in sig på fibernätet och från kostnadssynpunkt är det förstås bättre ju fler vi är. Sen gäller det att vi är lite smarta och att vi håller sams.

Någon definitiv tidsplan finns inte ännu. Bo Bäckman på Stadsnät har ambitionen att stamkabeln ska finnas på plats innan detta års slut, men de lokala grävningarna lär förstås inte komma igång förrän nästa år.

Löa Sportklubb har som vanligt många aktiviteter i gång för dem som vill tävla, träna, komma i form eller bara ha roligt. Eller varför inte kombinera allt detta. Här en kort översikt. Mer information om de olika aktiviteterna finns på sportklubbens egen hemsida löask.se

I BYGDEGÅRDEN

Måndagar kl 19
Må-bra-gympa för damer i alla åldrar.
Ledare: Eva Persson tel 30000

Tisdagarn kl 19.30
Herrgympa med avslutande volleyboll och bastu.
Ledare: Karl-Ola Larsson tel 30194

Onsdagar kl 17. 30 – 19
Volleyboll för ungdomar, från klass 4 och uppåt.
Ledare: Maria Carlsson tel 30014
Åsa Gunnarsson tel 30254
Annette Boglandl tel 30236

Onsdagar kl 19
Volleyboll för damer och tonårstjejer.
Ledare: Som ovan

Torsdagar kl 18-19.30
Innebandy, klass 1-6
Ledare Bo Östberg tel 30089

Torsdagar kl 19.30
Innebandy för äldre
Ledare Robin Elvenäs 073 087 8781

Söndagar kl 18.
Volleyboll för damer och herrar
Ledare Maria Carlsson, Åsa Gunnarsson, Annette Bogland.

MOTOCROSS- OCH ENDUROBANAN

Måndagar och onsdagar kl 17-21 samt söndagar kl 14-20.
För mer info: Klas Eriksson 070-3013657

STYRKETRÄNING

Individuell träning alla dagar
Frågor: Kalle Söderlund 070-3706611 o Emil Persson 073-8465291

God golf-sommar

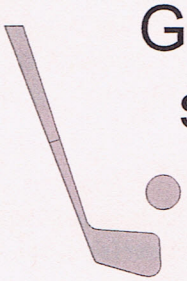

Viktor Lager och Stas Petrusevic hade inte så många turister att guida vid hyttan. Men hyttelaget och sportklubben hade slagit sig ihop denna sommar, så att Viktor och Stas fick ta hand om spelsugna besökare vid minigolfbanan också. Och där var aktiviteten högre än tidigare år. En dag var det 28 spelare samtidigt på banorna. Fler bollar fick lov att rekvireras i hast.

Golfen och kiosken ger sportklubben en god kassaförstärkning. Nettot blev över 10 000 kr denna sommar. Än större intresse för bangolfen blir det kanske när Johnny Nielsens idé om nya banor har förverkligats.

– I Löa ska vi förstås ha skalenliga miniatyrer av hyttan, skolan, kvarnen och bygdegården att slå golfbollarna igenom, tycker Johnny.

Och det får han väl gärna fixa dit.

Namnbyte

När Zeb Söderlund och Linnéa Larsen gifte sig i somras antog de namnet Löason.

– Det fick bli så, säger Zeb. Jag ville inte heta Larsen och Linnéa ville inte heta Söderlund och ingen av oss ville ha dubbelnamn. Och eftersom jag faktiskt är en son av Löa tyckte vi att Löason passade bra.

Pappa Lennart Söderlund och bröderna i Löa blev väl liksom övriga bröllopsgäster lite förvånade, när namnbytet annonserades efter vigseln i Ludvika.

– Fast jag tror att de flesta tyckte det var kul, säger Zeb. Och vi tycker att det är bra att ha ett namn som ingen annan har.

Dottern Talia, 20 månader, heter förstås också Löason i efternamn nu.

Flyttar

Nu har Olga Pettersson fått nog av Löa. Efter att ha bott hela sitt 92 åriga liv i byn, varav 67 år i sitt nuvarande hus, Karlslund, flyttar hon till en lägenhet i Lindesberg.

– Det är väl inget större fel på mig, skadorna syns i alla fall inte utanpå, skrattar Olga, men det börjar ändå kännas rätt att flytta till något mindre och bekvämare. Jag har hittat en etta med kök och sovalkov i Lindesberg, alldeles nära varuhallarna och apoteket. Den passar mig precis. Jag har fönster mot gatan, så att jag kan sitta och titta ut på folk. Det tycker jag också är bra. Här i Löa ser man ju inte så mycket av folklivet numera.

Mångdubblad

Löa Friskola som startade höstterminen 1993 med 38 elever har nu 111 elever i skolan plus 31 i förskoleverksamheten.

Skoleleverna är delade i sju klasser. En ren 1:a, en blandad 1-2:a och en klass vardera i åk 3-6. Sju lärare och 4 resurspersoner ger barnen den kunskap de behöver.

Fler unga

Löa ungdomsgård har blivit Vi Unga i Löa. Det innebär att aktiviteterna kan breddas även för högstadiet och gymnasieelever. Bygga skateboardramp, foto- och filmkurser, radiostyrda flygplan och bilar är bara några av idéerna. Ett så kallat LAN med 300 spelare i Bygdegården planeras också.

Lever vidare

Annas Kafé håller nu öppet även efter sommaren. Torsdagar - söndagar kan man njuta av gott fika eller sopplunch kl 10-16.

Kaféet erbjuder även catering av fyrarättersmiddagar eller bufféer och välkomnar övernattningsgäster i det nybyggda annexet.

Maskerad med filmtema

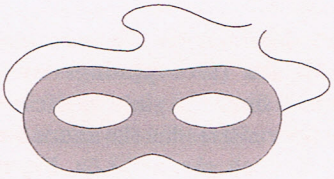

Nu på lördag
den 29 oktober kl 21-01
blir det maskerad i
Löa Bygdegård
(vi hoppas att Löa-Bladet
är distribuerat till dess.)

Klä ut dig till vad som helst som har med film att göra hälsar löafestkommittén som står för arrangemanget.

James Bond, Pippi Långstrump, Pistvakt, Johnny Depp, Beck, Johnny English, Emil i Lönneberga, Lejonkungen eller kanske rent av ett popcorn!

DJ Pentti står för musiken under kvällen. **Entré:** 100 kr. **Åldersgräns** 18 år.
Lättare mat och goda drycker finns att köpa i baren! (Lite nyare sortiment att välja på). Observera att det endast går att handla med kontanter.

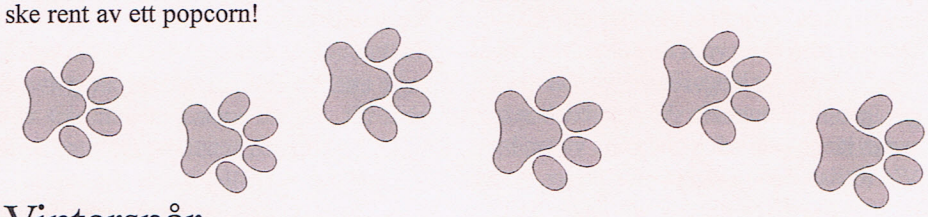

Vinterspår

Lindesbergs kommuns kulturevenemang, Vinterspår, leder även till Löa Bygdegård den 4-5 februari nästa år. Ett tiotal utställare har redan anmält sig till Åse Gustafsson, 073-5041369

Konst, musik och smycken hör till det som visas upp. Bygdegårdsföreningen kommer att se till att det finns kolbullar och hetvägg för hungriga besökare.

Glad Hälsingekvartett kommer till Löa

Östen med Resten kommer till Löa Bygdegård den 17 februari nästa år. Då blir det säkert livat. Bygdegårdsföreningen räknar förstås med att denna glatt smågalna kvartett från Hälsingland ska dra en stor publik.

Östen med Resten har roat en svensk publik i 25 år nu och har mängder med tv- och radioprogram, revyer, shower och skivinspelningar på sin meritlista. Två gånger har de också deltagit i Melodifestivalen. Hon kommer med solsken vann väl inte, men låg arton veckor på Svensktoppen 2002.

– Östen med Resten spelar allt från Led Zeppelin till finska snapsvisor, berättas i ett pressmeddelande, som också betonar att det är den galna humorn parad med en genuin spelmanstradition som är gruppens signum.

Östen Eriksson är Östen. Resten har varierat något men består nu av Jens Kristensen, Gunnar Morén och Staffan Lindfors.